

Bilag II.**Uddrag af Indstilling,**

afgivet i 1894

fra den af Departement for det Indre i Norge nedsatte Komite angaaende en almindelig
Plan for det offentliges Forhold lige overfor Telefonvæsenet.

3. Spørgsmaalet om blandet Stats- og Privat- eller udelukkende Statstelefon.**Nødvendigheden af Statens Medvirken.**

Det var, som man vil have set, ved det Standpunkt af Udviklingen, paa hvilket Telefonvæsenet i Norge befandt sig omkring 1890, at Trangen til interurbane Telefonforbindelser ved Langlinier begyndte at høre sig, først selvfølgelig i den nærmeste Kreds om Kristiania, vi bortse her fra et enkelt ældre Anlæg mellem de ganske nær hinanden liggende Byer Stien og Hørsgrund.

Fra denne Tid af har Tanken om, at det vilde blive nødvendigt, at Staten deltog i Telefondriften, stadig tiltagen i Styrke, og der turde nu antages at være Enstemmighed for, at saa maa ske, medens der vistnok er forskellige Meninger om, paa hvilken Maade og i hvilken Udstrækning det bør ske.

Det har været fremholdt, at Staten skulde overtage Bygning og Vedligeholdelse af Langlinier mellem Byerne og mellem større Lokalnet paa Landet, medens Lokalnettene fremdeles skulde ejes og bestyres af private.

Af den forudstillede Oversigt over Telefonvæsenet i Udlandet vil man have bemærket, at denne Ordning flere Steder har været benyttet, men ogsaa, at den væsentlig kun har tjent som Mellemled i Udviklingen; den er ikke bleven bestaaende i længere Tid, saaledes i Belgien og i Frankrig, hvor den har tjent som Gennemgangsled til Statstelefon.

I England, hvor Telefonvæsenet i en paafaldende Grad har staaet tilbage for jævnbyrdige Stater i Europa, har en Parlamentsakt i 1892 indført denne Ordning, efter at Spørgsmaalet var behandlet af en parlamentarisk Kommission, og man staaer nu i Begreb med at iværksætte den. Men der foreligger allerede Udvalgte fra kompetente Hold om, at den ikke anses som den ønskelige og ikke kan blive den endelige Ordning.

„The Electrician“, det ene af de to større engelske Fagblade, skriver i Anledning af Regeringens Forslag til den omtalte Parlamentsakt af 1892: „Vor Mening er, at de interurbane Linier (alene) ikke kan svare Regning, og at Telefonsagen derfor før eller senere atter maa tages under Overvejelse for endelig helt at overgaa til Staten. Smidler-tid vil Staten lide Tab“. — — — „Alt synes at pege hen paa Statens Overtagelse af